

Hørings svar fra foreningen **Refugees Welcome**

vedr.:

Lov om ændring af udlændingeloven

(Midlertidig beskyttelsesstatus samt afvisning ved beskyttelse i et andet EU-land)

Høringsfrist 07.11.2014

INDFØRSEL AF EN NY, MIDLERTIDIG ASYLSTATUS (FREMOVER § 7 STK 3):

Lovforslaget tager udgangspunkt i et stigende antal syriske flygtninge over sommeren 2014 – ikke bare til Danmark, men til hele Europa. Der har gennem årene været store udsving i antallet af spontane asylansøgere, og der er intet belæg for at reagere i panik på en kortvarig stigning ved at ændre i selve kernen af asylretten. Et højere antal i en periode bør ikke føre til begrænsninger i den generelle beskyttelse af flygtninge i Danmark fremadrettet. Det er en politisk motiveret stramning, som blot vil bane vejen for yderligere stramninger. Refugees Welcome må indtrængende advare imod den foreslåede ændring, som både vil svække flygtnings retsstilling og modvirke en succesfuld integration, til skade for Danmark.

Ringere beskyttelse

Det er et faktum, at 96% af syrerne i 2013 fik ophold efter § 7, langt den største del efter stk 1 som konventionsflygtninge, og at kun ganske få fik afslag. Tal for 2014 er ikke offentliggjort, men tendensen er den samme. Praksis er indført på baggrund af en række afgørelser i Flygtningenævnet, hvor de fleste fik § 7 stk 1 pga. tvungen militærtjeneste eller konflikt med regimet. Det samme kommer muligvis til at gælde eritreanerne, når deres sager bliver afgjort.

Det betyder, at størstedelen af syrerne faktisk lever op til kravene i Flygtningekonventionen – de er i individuel og konkret fare. Men dem, som i dag får ophold efter § 7 stk 2 (beskyttelsesstatus), er også individuelt og konkret i fare – blot ikke under Flygtningekonventionens definition, men i risiko for tortur, dødsstraf og umenneskelig behandling, og dermed omfattet af andre internationale og europæiske konventioner.

Den nye, svagere § 7 stk 3 burde derfor være en udvidelse, hvorefter en gruppe, som ville få afslag efter § 7 stk 1 og 2, kunne få ophold. Der mangler ganske rigtigt en adgang til beskyttelse fra generelt umenneskelige forhold, herunder krig/borgerkrig, sådan som EMD fastlagde i Sufi og Elmi-dommen. Navnlig eftersom § 9 b er blevet så snæver i praksis, at der ikke engang tages hensyn til, om den pågældende overhovedet har en chance for at overleve i hjemlandet. Der er således brug for et supplement og ikke en udhuling.

Den manglende adgang til at søge familiesammenføring mener vi også er problematisk i forhold til beskyttelse, eftersom den tilbageværende familie (ofte kone og børn) i langt de fleste tilfælde ville have lige så stor chance for at få asyl i Danmark – men har været tvunget til at blive i det farlige område fordi der enten ikke var råd til falske pas og visum for alle, eller fordi ægtemanden fornuftigt nok ikke ville udsætte dem for den livsfarlige sejlads over Middelhavet. Det er svært at se logikken i, hvorfor de ikke skal have lov at komme i sikkerhed.

1-årige tilladelser

For det første er der ikke mange eksempler på at en konflikt, der er så voldsom, at den skulle kunne begrunde asyl for alle fra området, skulle opnå en bedring af betydning efter 1 år. Der er absolut ingen udsigt til, at Syrien skulle blive et mere sikkert sted indenfor de næste mange år. Det vil sige, at man må forvente, at alle opholdstilladelserne alligevel vil blive forlænget, og der er dermed intet vundet eftersom man allerede nu kan give så kortvarige ophold som 2 år (fastsat af Udlændingestyrelsen).

For det andet vil de korte opholdstilladelser uden adgang til familiesammenføring være ekstremt kontraproduktive for integrationen. Integrationsforløbet i kommunerne varer af gode grunde 3 år – KL har allerede stillet spørgsmålstejn ved integrationsforløb for denne gruppe. Dansk er et svært sprog at lære, og det tager tid før man har fået sat sig tilstrækkeligt ind i det danske samfund til at blive selvforsørgende. Med vores kendskab til syrerne må vi sige, at det er veluddannede og ressourcestærke mennesker, som har gode chancer for at blive en ressource for Danmark – men så længe de er i en midlertidig venteposition, kan man ikke forvente at de bliver en aktiv del af samfundet. Det er vores erfaring, at flygtninge er allermost motiverede og nysgerrige det første år. Hvis de kun har ophold et år ad gangen, vil de blive passive og deprimerede, uden incitament til at lære dansk og indgå i relationer.

En stor del af dem har efterladt kone og børn i en meget usikker situation, og de vil ikke få et øjebliks ro før familien er kommet herop i sikkerhed. Principielt kan det ikke være rigtigt, at man forsættigt vil holde familier adskilt. Alle de opremsede faktorer under EMRK artikel 8 taler for at familiemedlemmer efterladt i Syrien eller et presenningtelt i Libanon bør have adgang til at blive familiesammenført med det samme. Vi tvivler på, at EMD vil vægte Danmarks "økonomiske velfærd" i forhold til et par tusind flygtninge om året.

Lovforslaget lægger op til ophold i først 1 år, derefter 2 år, og derefter er det uklart hvordan man når frem til de 5 års ophold, som kræves for at søge permanent ophold. Desuden åbnes der op for inddragelse af opholdstilladelsen på et hvilket som helst tidspunkt. Altså en fastholdelse i evig usikkerhed og nervøsitet over at blive sendt hjem. Det er en situation, vi har erfaring med indenfor humanitært ophold, hvor der for nylig er givet en række afslag på forlængelse efter 2 eller 4 års ophold. Det er en helt besynderlig tankegang, at tilknytningshensyn efter § 26 ikke skal gælde for dem, der får ophold efter den nye § 7 stk 3. I forvejen har Udlændingeloven meget høje barrierer for, hvornår man anerkender en tilknytning – selv for børn.

Flygtninge er per definition skadede og sårbare mennesker, som har oplevet traumatiske ting, og som er blevet revet op med rode – de kan ikke klare at leve i en sådan uendelig uvished om deres fremtid. De risikerer at udvikle mentale sygdomme, sådan som vi har set i stor stil hos afviste asylansøgere, der ikke kan hjemsendes. Omvendt kan mange blive en gevinst for samfundet på flere måder, hvis de får den ro og stabilitet, som de har brug for.

Inddragelse

Uanset, om man er omfattet af Flygtningekonventionens artikel 1 c eller ej, er det urimeligt at inddrage en opholdstilladelse, medmindre der er tale om "fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet". Selv når dette har været tilfældet, fx i Kosova, vil det være inhumant at rive folk ud af deres trygge liv i Danmark og sende dem tilbage til et krigshærget land, hvor de hverken har bolig eller forsørgelsesgrundlag, hvor infrastruktur og sundhedstilbud er ødelagt, og hvor en stor del af befolkningen er traumatiseret. Man kan ikke, som lovforslaget lægger op til, anerkende et beskyttelsesbehov pga. borgerkrig eller krig, og derefter sende flygtninge retur "uanset at forholdene – trods forbedringer – fortsat er alvorlige og må betragtes som skrøbelige og uforudsigelige."

Praksis har altid været i Danmark, at man ikke fik inddraget sin opholdstilladelse efter § 7 stk 2, selvom den ikke er omfattet af de samme garantier som § 7 stk 1 og § 8 – medmindre man blev udvist for kriminalitet. Andet giver heller ikke mening, da der i alle disse tilfælde bør tages hensyn til, at et menneske ikke kan rives op med rode igen og igen – navnlig, hvis der er børn i familien. Al integration forudsætter tryghed og stabilitet, og man vil slet ikke slå rod i sit nye land, hvis der ikke er udsigt til at man kan blive. Resultatet bliver en rodløs gruppe, som ikke bidrager aktivt i Danmark. Her er det særlig vigtigt at tænke på, at halvdelen af verdens flygtninge (også de syriske) er børn. Vi kan ikke byde flygtningebørn, som får ophold i Danmark, at de når som helst kan få besked på at rejse tilbage til et krigshærget land.

Vi mener at alle, der ikke frivilligt har valgt at være i Danmark i en afgrænset periode (au pair, studie, arbejde o.l.) bør have opholdstilladelse med henblik på varigt ophold.

AFVISNING, FØRSTE ASYLLAND:

Refugees Welcome er enige i, at den nuværende procedure, hvor man først fastlægger asylbehovet og derefter tager stilling til første asylland, er alt for ressourcekrævende – og i øvrigt virker forvirrende på flygtningene selv. Den foreslåede, omvendte rækkefølge med klageadgang inspireret af Dublin-sagerne forekommer fornuftig – **men** med det meget væsentlige forbehold, at der skal indføres opsættende virkning under klagefristen og behandlingen. En klageadgang uden opsættende virkning er fuldstændig meningsløs.

I øvrigt mener vi, at der i afgørelserne omkring første asylland i øjeblikket hersker en meget restriktiv og tvivlsom praksis, når man henviser konventionsflygtninge til at bo i lande, som ikke er i stand til eller ikke ønsker at sikre deres rettigheder, herunder adgang til bolig, arbejde, sundhed og uddannelse på lige fod med landets borgere.

Refugees Welcome

Dronningensgade 14
1420 Kbh K

www.refugeeswelcome.dk / kontakt@refugeeswelcome.dk